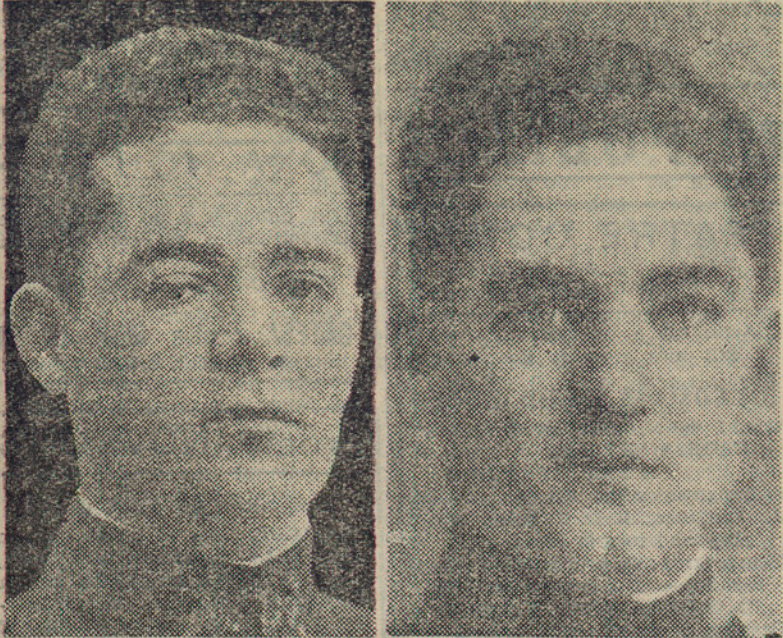

la humanitat

Any II : Núm. 342
Barcelona, dimecres, 14 desembre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 : Telèfon 31513

Fundador: LLUIS COMPANYS

Avui fa dos anys de l'aquests dos afusellaments bàrbaros i absurds assenyalaren les darreres hores de la monarquia borbònica.

Les bales dels fusells de l'escamot executiu feriren a mort el règim caduc.

Fermí Galán podia salvar-se. Davant d'ell tenia lliure el camí de la frontera. No va voler fugir. Hi havia unes responsabilitats. Hi havia uns companys en perill i volgué assumir totes les responsabilitats. Feia lliurament generós de la seva vida per tal de rescatar altres vides.

Segons el codi de Justícia Militar, havia d'ésser jutjat Galán i García Hernández en consell de guerra ordinari, com es féu després amb Sediles i els altres companys, tota vegada que no havien estat detinguts amb les armes a la mà i que s'havien presentat voluntàriament.

Els botxins, els vampirs, que formaven el Govern, tenien afany de veure vessar la sang. Aquests botxins eren al Palau d'Orient, i des d'allà demanaren aquest vessament de sang, amb impaciència i terror... Volien imposar un càstig "meritori", volien aterritzar el poble. Sabien que les masses esperaven una senyal i creien que la mort dels dos capitans havia d'ésser el frè, sense pensar que la sang vessada havia d'apressar la seva caiguda.

Però si la mort de Galán fou un acte inqualificable, la d'Angel García Hernández, constituï senzillament un assassinat monstruós. A. García Hernández fou detingut quan, en unió del capità Salinas, s'avançava onejant bandera de parlament. En tots els països civilitzats és sagrat el parlamentari. En tots menys a l'Espanya de la monarquia.

Avui, per fortuna, Espanya és una República.

"La Humanitat" evoca amb emoció i gratitud la memòria de Galán i García Hernández. Foren herois i màrtirs. En donar la seva sang per la causa del poble feren més fàcil i ràpida la victòria d'aquest.

L'Espanya Republicana que ha col·locat els seus retrats i gravat els seus noms al saló de sessions del Congrés, recordarà sempre el seu heroic sacrifici amb respecte i amor.

Catalunya ha de servir també, en aquests moments en què acaba de rescabalar les seves llibertats arrencades a la força per un borbó, un record a la memòria dels dos herois de Jaca.

La Federació d'Esquerres i l'actualitat política

Sembla que la Federació d'Esquerres no va tan bé com el cap del Govern i altres significats elements desitjarien.

Darrerament s'ha parlat d'una certa reserva de la minoria d'Esquerra Republicana de Catalunya, que no troba, en el Govern el tracte de lleialtat que s'havia convingut.

Es indubtable que els incidents de la darrera lluita electoral es tradueixen en la manca d'una plena compenetració política entre el sector d'aquesta Federació.

Esquerra Republicana va plantejar la batalla en el seu aspecte de política general, com un reforç a l'orientació política esquerrana. El triomf de l'Esquerra, a Catalunya, es va dir, és el triomf de la continuïtat revolucionària. Però homes que formen el Govern com Marcellí Domingo, que ha adquirit una modalitat indiscutiblement conservadora i dretista, van lluitar, a Catalunya, contra Esquerra Republicana. El senyor Domingo i els seus aliats foren completament batuts. Però el ministre d'Economia es val de la seva situació com a ministre per a seguir, des del Govern, donant la batalla a la legítima representació de Catalunya.

Es evident que el joc ha començat a ésser vist per molts correligionaris del ministre d'Agricultura, que no estan conformes en què aquest continuï usant de la representació del partit radical socialista per a servir interessos i afanys personalistes. No fóra estrany que això es tradueixi en algun acte d'alguns diputats de la dita minoria.

La minoria parlamentària d'Esquerra sembla que vol plantejar el problema amb tota claretat. Ella ha guanyat les eleccions; té la representació de Catalunya i si aquesta no li és reconeguda per un Govern amb el qual s'ha conduït sempre amb tanta abnegació, no podria continuar oferint-li una cooperació que ja resultaria humiliant.

L'esdevenidor polític no està, doncs, massa clar. No hi ha dubte que el Govern està, a més, gastat. I més que el Govern alguns dels seus ministres. Això té cada dia més el to d'una tertúlia política, d'una camaraderia ministerial en la qual triomfen, per sobre de la realitat, de la voluntat ciutadana, el senyor Domingo, vençut davant del poble i el senyor Casares Quiroga, amb la seva minoria, que no arriba a una dotzena de diputats mal avinguts i d'encontrats criteris ideològics. I això, així no pot seguir molt de temps sense perill.

Madrid, 13-1932.

CONSELLS MAL AGRAITS

Les dretes i Marcellí Domingo

Copiem del "Diario de Barcelona" d'avui:

"Es sumamente curioso que sea don Marcelino Domingo quien salga ahora por el registro de dar consejos a las derechas, para que metoden su actuación política. Hoy — dice el ministro de Agricultura — vivimos la hora de las izquierdas, pues nadie más que éstas pueden fabricar las leyes impregnándolas de verdadero espíritu revolucionario; pero el momento pasará, y es necesario que el elemento derechista no se disgregue y atomice para que lleve a cabo la obra de consolidación.

Recuerda este episodio la conocida fábula "El camello y la pulga". Si las derechas no tuvieran en el presente momento otro mentor que el señor Domingo para gobernarse y guiar sus pasos, más les valdria declararse in-existent en la sociedad española. A raíz de haber abandonado los correligionarios suyos, en su propio país natal, al señor Domingo, no parece la ocasión más propicia para que éste pueda adoctrinar con fruto a sus adversarios de siempre."

—Aquest no vol posar el rètol en català.

—Per què?

—Perquè diu que té por que els clients de Cuenca se li enfadin...

EL GOVERN FRANCES EN CRISI

S'indica com a probable successor de M. Herriot a M. Daladier

¿Es va a la formació d'un Govern de significació esquerrista més accentuada que l'anterior?

LES NOTICIES DE PARIS PRODUEIXEN SENSACIO A WASHINGTON

—Paris (urgent). — El Govern ha presentat la dimissió.

Paris. — Tal com anit anunciàvem, l'esperada crisi ha estat produïda per haver-se negat la Cambra escoltar les sugestions de Herriot, aconsellant que demà, dia 15, França pagués als Estats Units.

En la sessió celebrada per la Cambra, aquesta matinalada, es velé clarament que el Govern quedava en minoria i així ha succeït. La Cambra acordà per 380 vots contra 57 que el pagament a Amèrica fos ajornat fins que se celebri la reunió de la Conferència Internacional per a l'estudi de la qüestió dels deutes internacionals.

Paris. — El President de la República, Mr. Lebrun, ha iniciat

aquest matí les consultes per tal de cercar la solució de la crisi.

Als cercles polítics hom assegura que es tracta d'anar a la formació d'un gabinet de concentració, d'un esquerrisme més accentuat que el de l'anterior gabinet.

Paris. — Es cita el nom del radical socialista, senyor Daladier per a la presidència del Consell del nou gabinet.

Paris. — Mentre hom trameta la solució de la crisi, Mr. Herriot continuarà en front de la Presidència i del Ministeri de Negocis Estrangers i s'encarregarà de notificar oficialment al Govern de Washington el vot de la Cambra

francesa, obertament contrari al pagament dels deutes.

També comunicarà Herriot a Washington la moció aprovada per la Cambra francesa durant la sessió de la passada matinalada per 380 vots contra 57.

Aquesta nota, preconstituta, com hem dit, l'ajornament dels pagaments fins que es reuneixi la Conferència Internacional encarregada d'estudiar la qüestió dels deutes internacionals, que s'ha de reunir molt aviat.

Washington. — La caiguda del Govern francès, malgrat ésser esperada ha produït enorme impressió.

S'ha comentat extensament el discurs pronunciat pel senyor Herriot, del que es destaca el fet que, malgrat haver defensat enèrgicament el pagament als Estats Units, la Cambra hagi posat en minoria el Govern.

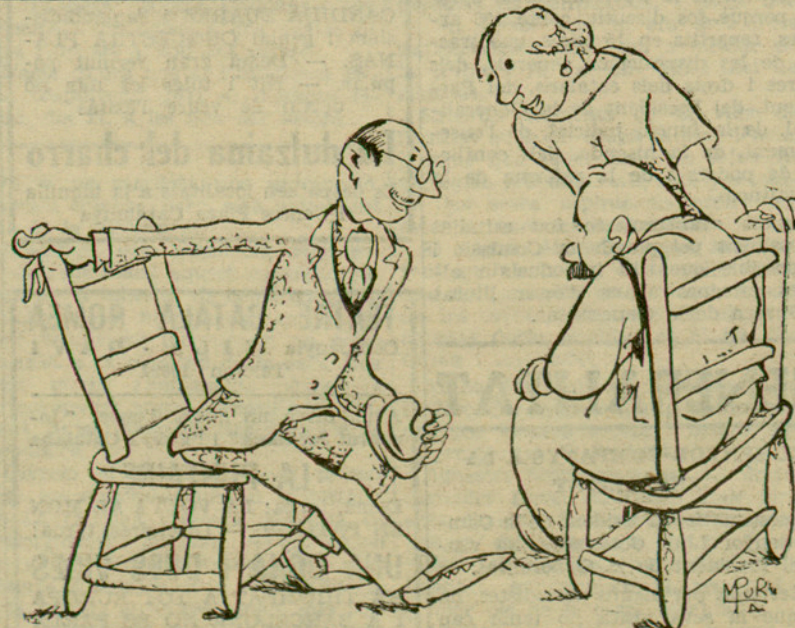
A TURQUIA

Mustafà Kemal segueix la seva tasca revolucionària

Ankara. — El periòdic "Akacham", òrgan oficiós de Mustafà Kemal Paixà anuncia que el Govern turc ha decidit fer-se càrrec de proporcionar cognoms a aquells ciutadans que els tinguin actualment i que no satisfacin a l'Estat pel seu significat històric.

Solament seran respectats aquells cognoms que s'aprovi que realment són històrics, però en canvi, aquells dels quals se sospiti que són fruit de la imaginació de persones que desitgen figurar com a oriunds de famílies nobles, seran esborrats de la llista civil, encarregant-se als ciutadans que se'n busquin d'altres.

Si passat un cert temps els afectats per aquesta llei encara no haguessin escollit nous cognoms, l'Estat s'encarregarà de proporcionar-los-hi.

—Aquest és el bisbe que només volia parlar-nos en català?

—Ja ho veus. Ara ens parla a estil "Royo Villanova".